

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Under Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for 1861—62. (Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1711 ff.; Udvalgets Betænkning i Anhang B. Sp. 341 ff.)

Foruden de i Udvalgets Betænkning opførte Forslag, var intet Endringsforslag fremkommet.

Lovudkastets samtlige Paragrafer tilligemed de stillede Endringsforslag fattedes under Et under Forhandling.

Formanden: Da Ordføreren ikke er tilstede, skal jeg anmode Udvalgets ærede Sekretær om at træde i hans Sted.

S. S. Kayser: Da Sagen er ganske simpel, haaber jeg, at det ikke skal have nogen Vanskelighed for mig at optræde paa den ærede Ordførers Vegne. Som det ærede Thing vil see, er der kun stillet to Endringsforslag, hvoraf det Første gaaer ud paa at nægte 200 Rd., som ere forlangte som Bidrag til Stutmesterens Flytning fra Høllsteen til Frederiksborg. Udvalget har nemlig meent, at denne Art Udgifter ligger udenfor Reglen, og at der ikke i det foreliggende Tilfælde er Anledning til at fravige den. Det andet Endringsforslag er stillet til § 6 og gaaer ud paa at nægte den under denne Paragraf opførte Nedsættelse af 900 Rd., som allerede i forrige Samling nægtedes. Der er ikke siden den Tid fremkommet Oplysninger, der efter Udvalgets Mening kunde forandre den Votering, som dengang fandt Sted, og man indstiller derfor at nægte denne Sum. Da der ikke er stillet andre Endringsforslag, kunde jeg have indskrænket mig til de gjorte Bemærkninger, men jeg skal dog med Hensyn til de under § 2 opførte 1,250 Rd. til Istandsættelse af den interimistiske Beboelsesleilighed paa Gaarden Sødal, samt til Opførelse af tre Boliger til Arbejderfamilier, bemærke, at denne Udgift maaskee er af den Betskaffenhed, at man ikke havde behøvet at tage Efterbevilling, men kunde have gjort Forlangende derom forinden Arbejdets Udførelse.

Indenrigsministeren: Jeg maa forudskikke den Bemærkning, at jeg ikke har havt Konference med Udvalget, Noget, som jeg ikke anfører som en Besværing, men kun for at støtte det Haab, at Udvalget ikke vil holde saa fast paa sine Endringsforslag, som Udvalg ellers pleie at gjøre, da det her ikke forud har havt Leilighed til at prøve de Erindringer, Ministeren derom maatte have at gjøre. Spørgsmaalet angaaer en Flyttehjælp, der er tilstaaet Ritmester Torp, der flyttede fra Skejbo til Frederiksborg, da han var bleven konstitueret som Stutmester sammesteds. Hvad der i Betænkningen er anført, at man ikke i Principet kan anerkjende, at Embedsmænd skulle have Flyttehjælp, det er jeg fuldstændig enig i, men jeg troer heller ikke, der er det mindste Tegns til, at dette skulde betragtes enten af Embedsmændene eller af Regjeringen som Noget, der i Reglen finder Sted. Det er derimod, som bekendt, Tilfældet, at Saabant finder Sted i Militæretaten, og det er af Indenrigsministeriet kun bragt i Anvendelse i ganske sjeldne Forhold, hvor Militære ere i Ministeriets Tjeneste, nemlig med Hensyn til dem, der ere ansatte ved Veivæsenet. Der er det ogsaa blevet anerkjendt af Rigsdagen og tilstaaet i mangfoldige foregaaende Tilfælde. I nærværende Tilfælde troer jeg, at Villighed sameget mere taler for at bringe det til Anvendelse, som Ritmester Torp saa godt som Intet har vundet ved Forandringen i sin Stilling, men væsentlig har paataget sig denne Bestilling af Interesse for Sagen, og dernæst først og fremmest, fordi han ikke er definitivt ansat, men kun konstitueret paa to Aar. Krigsministeren har paa Indenrigsministeriets Anmodning stillet ham à la suite i to Aar, og der er saaledes en Prøvetid paa begge Sider, hvorefter det vil blive afgjort, om han skal udtræde af Militæretaten og overgaae i civil Tjeneste. Naar de ærede Herrer ville erindre, hvilken overordentlig Vanskelighed der i sin Tid var forbundet med at faae denne Post besat, da der var saa stor Meningsforskjellighed med Hensyn til de hippologiske Spørgsmaal — den hittede sig meget stærkt overfor mig, da jeg var traadt ind i Ministeriet, i Form af Be-